

Kolesarski trojček po Neckar, Renu in Mozeli – september 2018

Ren in Mosel sta bila že dolgo »na čakanju«, saj sva ju pred mnogo leti obiskala na krajšem avtomobilskem izletu. Tokrat sta dobili prednost zaradi ugodnih vremenskih napovedi, ki krojijo kolesarska potovanja popotnikov, ki jim deževje in mokra oblačila niso ravno pri srcu. Kolesarskemu načrtu sva priključila še manj poznani Neckar, ki izvira v Schwarzwald in se nad Ludwigshafnom izliva v Ren. Pot sva pričela v Ulmu in s tem nekako nadgradila prejšnje potovanje, ki se je pričelo v Memmingenu, le nekaj km nižje, na robu zvezne dežele Baden-Wurtemberg.

četrtek, 30.8.2018: Ljubljana – Sulzemoos: 457 km

Odhod iz Ljubljane ob 13:30, eno in več urno vrsto pred karavanškim tunelom sva obšla z izhodom v Lipcah in povratkom na AC na uvozu tik pred tunelom. Prihod v Sulzemoos ob 20:30 na znani PZA pri prodajalcu avtomobov Der Freistadt, ki so od našega zadnjega obiska lepo razširili prostor, namenjen prenočitvi njihovih kupcev, ga tlakovali in kompletno opremili. Kljub temu sva našla prostor le ob dovozni cesti, kjer sva v miru dočkala naslednje jutro.

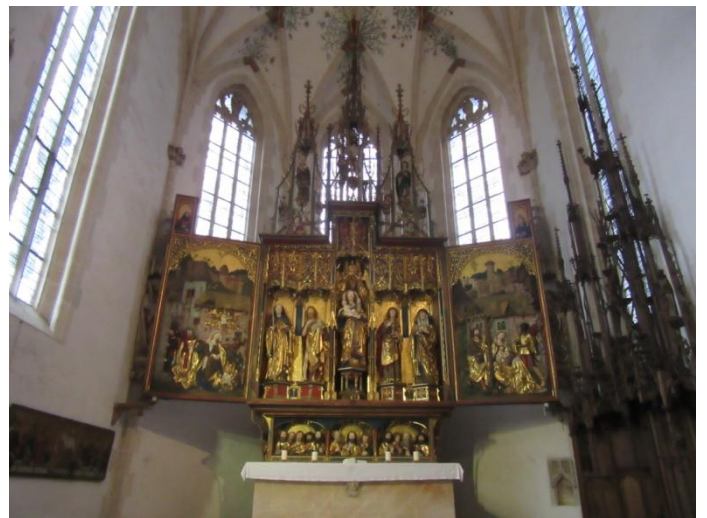
spanje Sulzemoos PZA, 48.28190, 11.26130, brezplačno

petek: Ulm, Blaubeuren, Reutlingen: 90 km

Zjutraj še kratek informativni ogled razstavljenih lepotev in ob 8:30 pričetek potovanja po novih in starih krajih. Vreme je v nasprotju z napovedjo oblačno, tu pa tam tudi kakšna kaplja dežja. Po dobri uri prispeva v Ulm, najdeva parkirišče in se preko Donave sprehodiva v center mesta. Ulm, že v srednjem veku pomembno trgovsko središče, je bilo leta 1944 skorajda uničeno, ostala je le stolnica in mestna hiša, tako, da kakšnega starega mestnega jedra nima. Kljub temu so vredni ogleda stara poševna mestna vrata, znana kot Mesarski stolp, mestna hiša in seveda mogočna stolnica, Munster. Je ena najpomembnejših verskih zgradb v Evropi, ponaša se z najvišjim zvonikom na svetu, visokim 161 m. Nad vhodom v zvonik so izklesani prizori iz Stvarjenja, čudoviti so tudi izrezljani korni sedeži iz 15. stoletja. Megleno vreme mi je prihranilo vzpon po 768 stopnicah na stolp in prikrajšalo za razgled vse do švicarskih Alp.

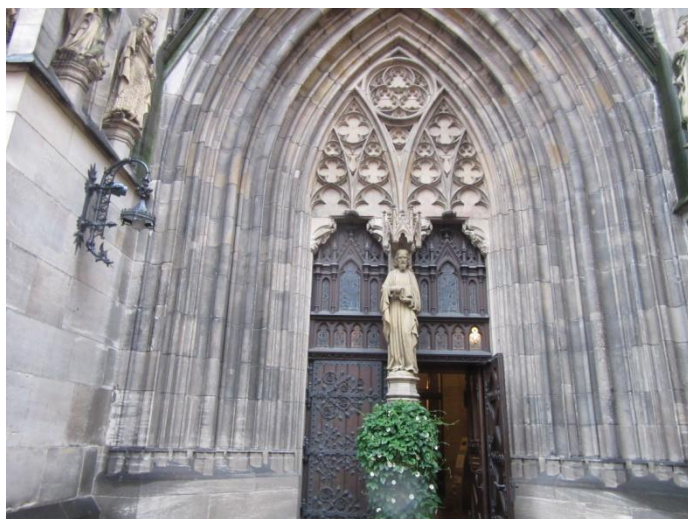

Med nadaljevanjem poti se ustaviva v opatiji Blauberer, njena opatijska cerkev se ponaša s čudovitim dvokrilnim Visokim oltarjem (Hochaltar) iz 15. stoletja, enem najpomembnejših poznogotskih spomenikov v Nemčiji.

Pot nadaljujeva proti najini prvi reki - Neckar. Še hiter postanek v mestu Reutlingen zaradi ogleda mestnih vrat in Marijine cerkve iz 13. in 14. stoletja. Tam pa padeva v prvo zasedo na najini poti. V mestu se je odvijal vinski festival,

Die Jungwinzer. Po ogledu mestnih vrat, cerkve in mestnega središča z bronastim vodnjakom, ki na obodu prikazuje rokodelske poklice v mestu, sva se odločila, da ostaneva na fešti in se pridruživa živahnemu rajanju. In kakor je bilo popoldne prostih ogromno miz in klopi, sva zvečer komaj dobila dva prostora, ko so se prijazni Nemci malo stisnili. Veselice, petja, priložnostnih muzikantov ni zmotilo niti deževje, ki se je prikradlo pozno zvečer. Spanje na P mirno.

spanje: Reutlingen P, 48.49175, 9.20541, 1,5 eur/h, od 20,00 do 9,00 brezplačno

sobota, 1.9.2018: Tübingen, Bebenhausen, Stuttgart: 53 km

Zjutraj nadaljevanje poti v Tübingen, eno najstarejših univerzitetnih mest. Odhod ob 8-h, je hladno, oblačno in 13* C. Parking pri postaji (48.51573, 9.05297 – 1,5 eur / h) in prvo srečanje z mestom s pogledom z mostu Eberhardbrücke na slikovito, skoraj v celoti ohranjeno staro mestno jedro s številnimi predalčastimi hišami, ki se stopničasto dvigajo z obale Neckarja. Po Burgsteige prideva do dvorca Hohentübingen, kjer se odpre čudovit pogled na mesto: promenado Platanalee, mestni trg z Neptunovim vodnjakom, stolp Holderlinturm, stara stavba univerze Alte Burse, stavba Alte Aula, protestantska stolna cerkev Sv. Jurija, evangeličanski samostan, mestna hiša iz 15. stoletja, strehe in mansarde, čolnarji na reki. Vse si ogledava še od spodaj v dolgem sprehodu in pohajkovanju po mestu, ki je res vredno ogleda.

Po ogledih še skok v našo najžlahtnejšo zgodovino, v Derendingen, na ogled cerkve, kjer je služboval, deloval in je pokopan Primož Trubar: P 48.49797, 9.04489. (Informacija o Trubarjevi hiši na naši strani je popolnoma napačna).

Ob 14-h nadaljujemo do srednjeveškega kompleksa Bebenhausen. Samostan, zgrajen l. 1183 in umeščen v idilično dolino, je eden najbolj ohranjenih cisterjanskih opatij v Nemčiji, z lepim poznogotским križnim hodnikom, cerkvijo in zanimivim prižničnim stopniščem. Grad ter celotno mesto okoli cerkve varuje dvojno samostansko obzidje.

Po ogledu nadaljujemo v Stuttgart, glavno mesto zvezne dežele Baden Wurtemberg. Parkiramo ob cesti na robu centra in v mesto. Po Königstrasse do Dvornega trga z jubilejnim stebrom na sredini, s trikrilnim Neues Schloss z obsežnimi dvornimi vrtovi, ter poslopjem Königsbau, nekdanjo borzo. Še ogled dvostolpne samostanske gotske cerkve na Schillerjevem trgu, nato pa padeva v najino drugo zasedo, ponovno Die Jungwinzer, kjer se bogato napokava in spijska v prijetni družbi vsak po dva kozarčka. Tudi tu veselo razpoloženje, stojnica do stojnice, a težko dobiš mesto. K sreči je pot do planiranega postajališča kratka, a parkirišče pri Mercedes areni zabunkano do predzadnjega mesta, ki so ga šparali za nek drug avtodom, ki je k sreči zamujal. Glede na rezultat tekme (Stuttgart je izgubil z Bayernom 3:0) so se obiskovalci hitro in mirno spokali, na P smo ostali le trije avtodomi. Spanje mirno, ponoči močan dež.

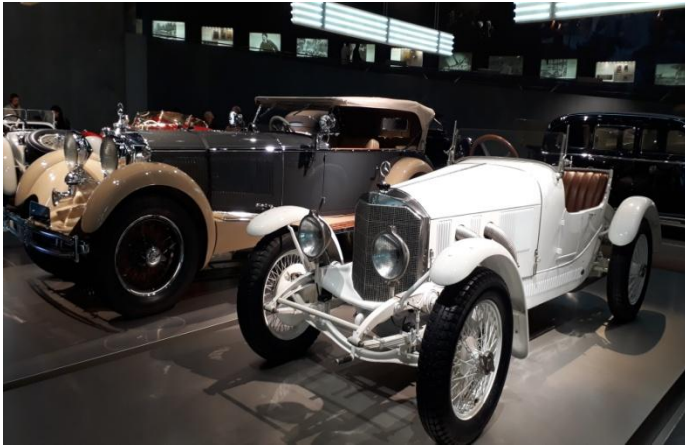
spanje: Stuttgart, P Bad Cannstadt, 48.79440, 9.22216, brezplačno

nedelja: Ludwigsburg, Maulbron, Besigheim: 122 km

Zjutraj še vedno dežuje. Namesto prvega kolesarjenja se odločiva za rezervno varianto. Najprej obisk Mercedes arene in kasneje muzeja Mercedes, ki sta v neposredni bližini. Od 10-h do 12,30 sva si ogledovala zgodovino razvoja avtomobilov z občudovanjem oldtimerjev, pa tudi najnovejših razvojnih dosežkov, kot so električni pogonski motorji.

Nato odhod z avtomodom ob reki Neckar. Najprej do Ludwigsburga, mesta, ki je šele leta 1704 zraslo okoli enega največjih nemških baročnih dvorcev, ki ga še danes imenujejo švabski Versailles. Poleg veličine same naredi vtis tudi z razkošnimi vrtovi na 30 ha. Te dni se je tu odvijal tudi festival buč, razkošje za oči, pa tudi za prazne želodčke.

Ob 16-h nadaljujeva v Maulbron. Cisterianska opatija je najbolje ohranjen srednjeveški samostanski kompleks severno od Alp in je pod zaščito Unesca. Ogledava zgodbo na freski v Brunnenkapelle o menihih, ki so v studencu napojili mule in tu tudi ostali, pa cerkev, posvečeno že l. 1178, samostan z reflektorijem in kapitljem, kapelice in celoten zunanji kompleks, ki jih sedaj uporabljajo za muzeje, trgovine in restavracije, pa tudi za sedež okraja.

Za prenočevanje izbereva Besigheim, mesto ob reki Neckar z lepim obzidjem in srednjeveškima jedrom, ki te v trenutku prevzame. V mesto se povzpneva že v mraku, a sva z ambientom in dobrim rozejem bogato poplačana.

spanje: Besigheim PZA, 48.99815, 9.14857: 7,5 eur

ponedeljek: kolo Laufen, Heilbron, kolo 62 km ; Eberbach: 81 km

Končno lepo vreme. Zjutraj je bilo še hladno, zato najprej obiščeva prodajalne vina, zatem na kolesarsko pot proti Laufnu. Po reki prve zapornice za dvig in spust predvsem tovornih ladij, nato prvi vinogradi v visokih bregovih, ki jih vzdržujejo le s pozidanimi terasami. Črno je že sladko, belo rabi še nekaj časa. Ob poti srečujeva manjše in večje skupine kolesarjev, ustavljava se za ogled vasi Hircheim, Laufen, Nordheim, na koncu mesto Heilbron z lepo mestno hišo. Povratek po isti poti, doma ponoven obisk Besigheima, da si ga nagledava še v dnevni luči. Proti večeru se premakneva v Eberbach, mesto, kjer se Neckar usmeri proti zahodu proti izlivu v Ren, na PZA v športnem parku.

spanje: Eberbach PZA 49.46198, 8.97752, brezplačno

torek: vlak Neckarsulm; kolo Bad Wimpfen, Obrigheim, Zwingenberg, Eberbach, Hirsholm: kolo 84 km

Ponoči zopet malo dežja, zato kisto jutro rešiva z vožnjo z vlakom do Neckarsulma, kjer sva si hotela ogledati največji muzej motociklov v Evropi, bivšo tovarno NSU. Žal je bil muzej zaprt, spustili so naju le na informativni ogled pritličja.

Nadaljujemo mimo ogromne tovarne Audi proti Bad Wimpfenu, ki je ime dobil po solarnicah in ne po badu, ohranil pa prijetno mešanico predalčastih zgradb, ozkih ulic in stopničastih pročelij, med strmimi strehami pa stolp Blauer Turm.

Pred mestom si ogledava samostan in cerkev, na osrednjem trgu pa popijeva kavico in pojeva dober štrudelj.

V nadaljevanju se reka vije med gozdovi in polji, z obeh strani naju pozdravljajo gradovi Hornberg, Guttemberg in Zwingerberg, kjer se ustaviva v prijetnem kolesarskem kotičku ob novem kolesarskem mostu, ki te popelje po poti na drugem bregu proti Obrigheimu. Po povratku je ostalo še nekaj časa za skok na drugo stran v 10 km oddaljen Hirsholm, kjer Neckar naredi 360 stopinjski okljuk, na rogu pa stoji čudovita Ersheimer kapelle, kot bi jo vzel iz pravljice. Na koncu ogled mesta Eberbach, ki ima najstarejše nemško javno kopališče in več prijetnih gostiln in pivnic.

spanje: Eberbach, PZA 49.46198, 8.97752, elektrika, brezplačno

sreda: Heidelberg, Worms, Bingen: 156 km; kolo 10 km

Zjutraj odhod proti Heidelbergu. Najprej na hrib Kaizerstull, od koder je lep razgled na dolino in staro častitljivo univerzitetno mesto, eno od zibelk nemške romantike. Nato spust do gradu, mešanice z gotskimi in renesančnimi elementi. Med lastniki gradu je najbolj znan Friderik V, njegove spletke med protestanti in katoliškimi Habsburžani so pripeljale do 30-letne vojne. Lepi so Brunnenhalle z rimskimi stebri, debeli stolp in zvonik, lekarniški muzej in vinski sod, ki zdrži 22 hektolitrov, ploščad na vrhu pa uporabljajo tudi kot plesišče. Avtodom pustiva na P in se z žičnico, ki je v ceni vstopnine, spustiva v živahno mesto. Ogledava si ga najprej iz Starega mostu z mostnimi vrati, s koničasto čelado pokritima stolpoma, nato v mesto z živahnimi pivnicami, pa študentski zapor, poznogotsko cerkev sv. Duha z vojvodskimi grobnicami, mestni trg z vodnjakom. Po ogledu z žičnico nazaj na grad in nadaljevanje poti proti severu.

Nadaljujeva v Worms, eno najstarejših mest v Nemčiji. Po Keltih in Rimljanih je bilo tu v srednjem veku več kot 100 zborovanj, med njimi najbolj znano Reichstag iz l.1521, ko so Lutra obsodili na izgon iz države. Stolnica Kaiserdom z dvema kupolama in štirimi zvoniki ter petimi reliefi iz peščenca je eden vrhuncev romanske arhitekture v Nemčiji.

Dan sva zaključila v Bingnu, začetku soteske na Renu in izhodišču za najino kolesarjenje. PZA je bil zaseden, sprosila sva rezervno mesto ob izpustu sive vode. Takoj v 3,5 km oddaljeno mesto, ki je gostilo vinski praznik z živo glasbo na več prizoriščih, kar nama je vzelo kar nekaj časa za poslušanje ansamblov in občasne degustacije. Večerni sprehod in odlične rože, na koncu še spodoben ognjemet. Večerno spanje je občasno motila bližina železniške proge.

spanje: Bingen PZA, 49.96864, 7.94424, 7,5 eur + 2,5 elektr.

četrtek: kolo Ren: Bacharach, Oberwesel, St. Goar, Boppard, Koblenz: kolo 78 km; vlak do Bingen

Zjutraj na kolo po levi strani Rena. To je povsem druga scena. Reka je širša, na njej veliko turističnih ladij, gozdove so zamenjali vinogradi. Najprej na levi Mauseturm in na desni grad Ehrefels, nekdanji mitninski trdnjavi. Po nekaj obiskih ugotoviva, da so gradovi veliko lepši od daleč kot od blizu in se tega v nadaljevanju v glavnem tudi drživa.

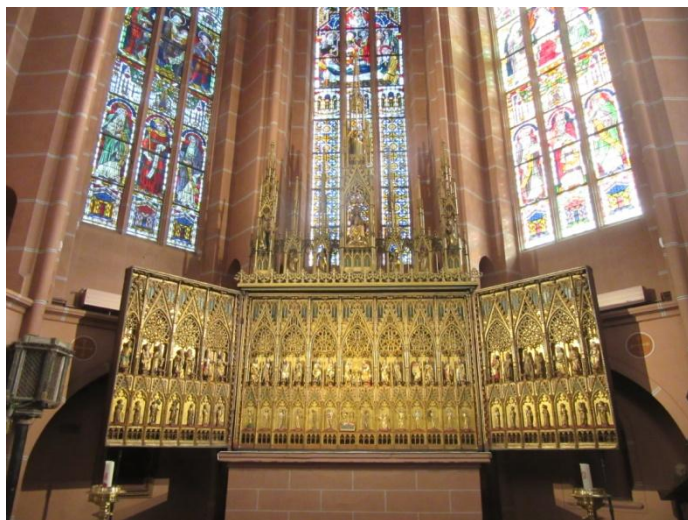
Kolesarska pot sledi reki, na nasprotnem bregu občudujeva vinograde, na vodi kar gost promet. Sledi Bacharach, živahno vinogradniško mesto z lepim trgom, nad njim se bohotijo gradovi Sooneck, Reichenstein in Rheinstein.

Sledi Kaub z nekdanjim mitninskim stolpom Pfalz, ki leži kot kamnita ladja sredi otoka, nad njim grad Gutenfels.

Po nekaj km Oberwesel, z rdečim zvonikom in s skrilami pokrito konico Liebfrauenkirche s čudovitim zlatim oltarjem.

Ni časa za počitek. Sledi St. Goar, pred njim pa največja turistična znamenitost, 133 m visoka pečina, znana predvsem po Heinejevi pesnitvi o nesrečnih mornarjih, pogubljenih od lepe Lorely. Turistične ladje so krcate, PZA-ju ne vidiš konca. Nad njim grad Rheinfels, nekoč najmočnejša utrdba doline Rena. Nasproti »bratska« gradova Katz in Maus.

Kolesariva ob reki, pot je ločena od redkega cestnega prometa. Vsake toliko trajektna luka, na celi poti nisva naletela niti na en most, ki povezuje levo in desno stran Rena. V Boppardu čas za krajši postanek, počasi naju preganja vreme.

V Koblenz prikolesariva skupaj z dežnimi kapljami, zato pohitiva na postajo. Čez nekaj minut ujameva vlak za Bingen. Pza je zopet poln, k sreči sva že zjutraj zamenjala parcelo. Zvečer namesto odhoda v mesto ponovno rahel dež.

petek: kolo: Ingelheim, trajekt Oestrich, Winkel, Eberbach, Rudesheim: trajekt Bingen: kolo 44 km

Zjutraj na kolo in proti Renu do Ingelheima, kjer ujameva trajekt na drugo stran do Oestrich Winkl. Ogled samostana, mesta, cerkve ter edino ohranjeno dvigalo za tovor, narejeno leta 1744, ki je delalo do leta 1925. Po kratkem vzponu v zaledje prideva do cisterianske opatije Eberbach, ustanovljene l. 1136. Kot samostan je deloval do leta 1988. V njem so leta 1985 posneli notranje prizore za film Ime rože. Ogledava si samostan in lep muzej starih vinskih preš.

Pot nadaljujeva med urejenimi vinogradi, pripravljeni za strojno obiranje. Preko gradu Johannisberg prideva do Rudesheima, morda najbolj znanega kraja na vinski cesti Rena. V živahni ulici Drosselgasse se točilnice vrstijo ena za drugo, turist na turistu, Japonec ob Nemcu ali Rusu. Kljub gužvi uspeva dobiti mizo in med množico pospraviti obljubljen dunajc in pomfrit. Ob 19-h se s trajektom vrneva v Bingen, kjer se odločiva, da ostaneva še eno noč.

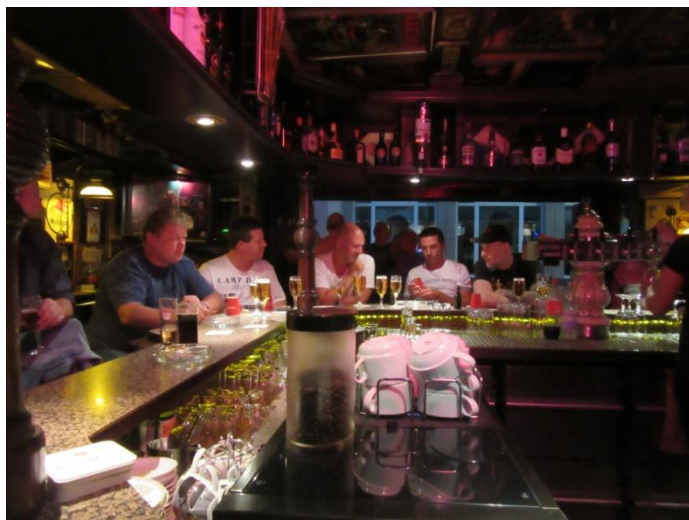
sobota: Koblenz, Cochem na Mozeli: 126 km, kolo 14 km

Zjutraj odhod na novo reko, Mosel. Najprej si ogledava Koblenz, kjer s težavo dobiva prosto parkirno mesto. Najprej si ogledava sotočje Rena in Mozele na Deutsches Eck z veličastnim spomenikom Viljema I, zatem baziliko sv. Kastorja, Stari grad, trg Munzplatz. Na trdnjavo Ehrenbreitstein vozi preko Rena moderna gondolska žičnica, seveda brez naju.

Po dobri uri hitiva proti prvemu cilju, enem najlepših mest v rečni dolini, Cochem . Že med potjo doživiva drugačno atmosfero. Reka je manjša, vinogradi na obeh straneh do vrha hriba, le za ročno obiranje. Kamp z ACSI je, razen par manjših parcel, poln. Parkirava na P poleg in odhitiva s kolesom v 3,5 km oddaljeno mesto. Zvečer ponovno v živahno mesto, v lokalu, kjer si priboriva Stummtish, dečki mečejo kocke za rundo pira. Povratek na P pozno, na miren panec.

spanje: Cochem P, 50.16056, 7.17944, 12 eur brez oskrbe, tuši in wc v kempu

nedelja: kolo Mosel: Beilstein, Selheim, Bremm, Bulay, Treis Karden: kolo 52 km

Kolesarski dan začneva že zgodaj, čaka naju lep del poti. Ne moreva skriti navdušenje nad pokrajino, vinogradi do vrha hriba, reko, ki se zvija kakor kača v prelepem okolju. Vsake toliko se ustaviva na degustaciji, takoj ko naletiva na črno grozdje. Prvi postanek Belstein pod mogočnim gradom Metternich. Živahno zgodovinsko jedro takoj pritegne, priključiva se množicam na vzpon na grad. Pogled z vrha te pusti brez besed... To je Mosela!! Še ogled cerkve, ponovno po ulici gor in dol ter naprej. V Senheimu ponovna zaseda. Po celi vasi vinski praznik, vsaka druga hiša ima osmico. Domači proizvodi, žar, jelenov golaž in krompirjevi cmoki, sladice. S polnimi želodčki napraj do Bremma in

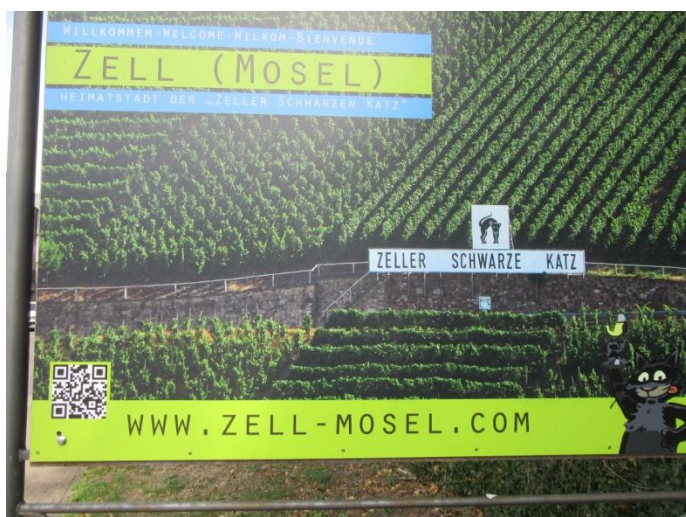

Bullaya, s trajektom na drugo stran v novo zasedo. Šotor, pleh muzka, klobase, vino. Po dobri uri sposobna le za vlak, s katerim se potegneva do Treis Karden in nazaj v 10km oddaljen Cochem. Zvečer ponovno v živahno mesto do 22-h.

ponedeljek, 10.9.2018: Traben Trarbach: kolo Zell in nazaj: 66 km: kolo 73 km

Zjutraj premik naprej v Traben-Trarbach, skozi mogočna vrata na mostu, na PZA. Na Mozeli sva vse premike delala zjutraj, ker popoldan na PZA-jih nisi dobil več mesta. Današnje kolesarjenje proti Zell s tokom reke. Najprej postanek v Punderich, da poplakneva velike količine grozdja, ki sva ga po sračje nabirala in jedla celo pot. Na trgu v Zelli kip črnega mačka, po katerem se imenuje tudi znano lokalno vino schwarze katz. Povratak po drugi strani, kjer naletiva tudi na «poročni» vinograd, vsaka trta ima sliko para. Zvečer je v mestu bolj pusto, odločiva se, da tu prespiva le 1 X.

spanje: Traben Trarbach PZA, 49.95860, 7.10364, 12 eur

torek: Bernkastel- Kues: kolo Macheren, Zeltingen, Graach, Bernkastel: 20 km; kolo 35 km

Zjutraj premik naprej do Bernkastl-Kues na 3 km oddaljen PZA Wehlen. S kolesom najprej do 5 km oddaljenega samostana Macheren, ki ima svojo pivovarno in destilerijo, kjer sprobava nekaj zvarkov, razna olja in vinsko torto. Nato čez most v Zeltingen in v hrib med vinograde. Vožnja po najvišji servisni cesti za vinogradnike v dolžini ca 15 km z izjemnimi pogledi na vinograde od zgoraj in na dolino reke je bila nekaj izjemnega. Pot zaključiva v Graachu, nato mimo vzorčnih vinogradov v Bernkastel pod gradom Landshut. Mesto krcato turistov, saj s svojimi trgi, hišami in birtijami postaja največji magnet doline. Zvečer se ponovno vrneva v sedaj že bolj umirjeno mesto in se po drinku na osrednjem trgu vračava po desni strani reke s postankom pri bufetu PZA Graach na dobrem rozeju in klepetu.

spanje: Bernkastel-Wehlen PZA, 49.93871, 7.04979, 10 eur + tt 2x1,5 eur ??!!

sreda: Trittenheim, Neumagen, Piesport, Mulheim: kolo 68 km

Danes s kolesom v drugo smer, najprej po levi strani reke čez Piesport do Trittenheima, nato nazaj po drugi strani čez Neumagen-Dhron do Mulheima, kjer se ustaviva na Flammkuchen, tanki obloženi palačinki in kozarčku rozeja, nato nazaj na PZA. Tudi tokrat čudoviti vinogradi, na eni strani strmo v breg, na drugi že pripravljeni za strojno obiranje. Po povratku siesta z občudovanjem okolice, zvečer ponovno v mesto in na klepet v PZA Graach s prijaznim oštirjem.

spanje: Bernkastel-Wehlen, tokrat brez tt

četrtek: Schweich: 52 km

Ponoči se je vreme obrnilo, zjutraj dež in zamegljena dolina. Odpeljeva se v 50 km oddaljen Schweich na PZA v okviru kampa z ekvivalentno ponudbo. Po parkiranju in analizi možnosti se odločiva za avtobus do Trierja, saj je postaja oddaljena le nekaj 100 m. 20 minutna vožnja po lokalnih cestah in že sva pri Porta nigra, največjih in najbolj ohranjenih rimskih mestnih vratih v Evropi. Kljub bolj kislemu vremenu si ogledava še mesto, samostan Sv.Simeona z enonadstropnim križnim hodnikom, glavni trg z renesančnim vodnjakom, Konstantinovo cesarsko palačo in baziliko, poleg Panteona v Rimu največji zaprti prostor, ohranjen iz antičnih časov. Čez štiri ure povratak z avtobusom na Pza.

spanje Schweich PZA, 49.81444, 6.75028, 10 eur + štrom po kwh

petek: Saarburg, Remich, Luxemburg: 109 km

Zapuščava Nemčijo, še skok v dolino reke Saar do Saarburga, ki naju z osrednjim delom, potokom, slapom, živahnimi bistroji povsem navduši. Neplanirano se ustaviva na piru, flammkuchen in domačo zelenjavno enolončnico s klobaso.

Nadaljujemo preko Remicha na obisk znancev v mesto Luxemburg. Planiran P Glacis, kjer naj bi tudi prespala, je bil zaseden z lunaparkom, sparkirava se malo višje ob cesti. Obisk se je končal pozno ponoči v spodnjem mestu Grund v tipičnem prenatrpanem piano baru Des Artistes, kjer se veseli obiskovalci poizkušajo v karaokah iz 70-ih in 80-h let.

spanje nekje v mestu, v soboto in nedeljo brezplačno, (P Glacis zaprt zaradi luna parka)

sobota: Saarschleif, Mettlach, Sarlenis, Bad Bergzabern, Ettlingen: 252 km

Proti domu, ponovno čez Posarje, pod Merzingom se dolina zoži v slikovito sotesko. Ogledava si znamenit okljuk reke, Saarschleife pri Cloefu, kjer je tudi 1 km dolgo leseno sprehajališče pod krošnjami, planiran tudi na naši Rogli. Nadaljujemo v Mettlach, pomembno središče keramične industrije s staro tovarno Villeroy Boch, sedanjim muzejem in tovarniško trgovino, katere obisk se ni končal ravno po mojih željah. Uživava v divji pokrajini, ki jo dodatno začinijo še pogosti obvozi mimo Sarlenisa, Bad Bergzaberna in drugih prijetnih krajev. Pozno popoldne prispeva v Ettlingen na nam znan PZA, za razliko od prejšnjih sedanji postanek izkoristiva za večerni obisk mesta, ki naju močno preseneti in navduši s svojo prijetnostjo, množico lepih hiš in cerkva, s prijetnimi domačimi lokali, ki naju zadržijo pozno v noč.

spanje Ettlingen PZA, 48.93565, 8.41757, brezplačno

nedelja: Karlsruhe, Bernau ob Chimsee: 387 km

Zjutraj se po priporočilu sosedov na PZA odpraviva s tramvajem, ki ima postajo takoj zraven, v Karlsruhe, namlajše nemško mesto. V sredini kip in palača, lepa cerkev in piramida, v kateri je pokopan ustanovitelj mesta Karel III. Popoldan odhod proti domu, kjer se po petih urah ustaviva v kraju Bernau ob Chimsee na PZA z dobrimi dunajci.

spanje Bernau PZA, 47.80944, 12.38222, 14 eur

ponedeljek, 17.9.2018: kolo Chimsee 64 km; Ljubljana 337 km

Zjutraj še oblačno, kasneje sonček in končno dočakava ponoven kolesarski izlet okoli jezera. Nasproti nama prihajajo večje in manjše skupine kolesarjev, najmanj pol jih je starejših od naju, seveda z električnimi kolesi. Kakšno revolucijo je naredil štrom, koliko zadovoljnih babic in prababic na 60 km poti okoli jezera! Ustaviva se v Gstadu, nato v Prienu v luki, pot gre zelo hitro, v dobrih treh urah sva okoli. Še zadnji servis, hitro kosilo in štiri ure prijetne vožnje do doma.

Kaj dodati: Naredila sva 2400 km z avtomodom in 593 km s kolesom. Km s kolesom tečejo kar sami od sebe, niti ne veš, kdaj si jih naredil. Ustavljajte se tam, kjer vas kaj pritegne, prilagajajte plan tudi lokalnim podatkom, ki jih dobite v informacijskih pisarnah. Pojejte in spijte tam, kjer je lepo in ne, kjer je ceneje. PZA-ji v okolici mest so malo dražji od tistih na vasi, ki pa znajo biti bolj puste, predvsem zvečer, ko z obiskom živahnega lokala lepo zaključite prijeten dan.

Milojka in Damjan Švara, september 2018

